

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 36 odst. 1 směrnice 2009/73/ES

- Alternativně, byla-li Komise v zásadě oprávněna přijmout dotčené rozhodnutí, mohla tak platně učinit pouze tehdy, pokud byly splněny podmínky uvedené v čl. 36 odst. 1 směrnice 2009/73/ES.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. a). Toto rozhodnutí nezlepšilo hospodářskou soutěž v dodávkách plynu a nezlepšilo bezpečnost dodávek v členských státech EU ležících ve střední a východní Evropě a Energetického společenství.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. b). Od okamžiku zprovoznění příslušného plynovodu v červenci 2011 neexistuje žádné riziko spojené s investicí.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. e). Toto rozhodnutí je na újmu hospodářské soutěži a efektivnímu fungování vnitřního trhu v EU a v Energetickém společenství, jelikož může posílit dominantní postavení společnosti PJSC Gazprom a jejích poboček na příslušném zeměpisném trhu a přispět k rozdělení vnitřního trhu na vnitrostátní úrovni.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění

- V rozporu s článkem 296 SFEU, neobsahuje dotčené rozhodnutí dostatečné odůvodnění ani důkazy podporující závěry Komise.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 216 odst. 2 SFEU

- Podle čl. 216 odst. 2 SFEU jsou mezinárodní dohody uzavřené Evropskou unií závazné pro orgány Unie.
- V rozporu s článkem 6 Smlouvy o Energetickém společenství může dotčené rozhodnutí ohrozit stabilitu regulačního a tržního rámce podnětujícího investice do plynárenských sítí, snížit bezpečnost dodávek a zabránit rozvoji hospodářské soutěže. Dotčené rozhodnutí umožňuje v rozporu s článkem 18 Smlouvy o Energetickém společenství společnosti Gazprom zneužívat její dominantní postavení na příslušném trhu.
- V rozporu s článkem 6 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě má dotčené rozhodnutí nežádoucí dopad na hospodářskou soutěž v energetickém sektoru. V rozporu s článkem 10 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě poskytuje uvedené rozhodnutí společnosti Gazprom, jakožto investorovi, preferenční zacházení a má nepříznivý dopad na investice společnosti Naftogaz do ukrajinského plynového přepravního systému.
- rozporu s článkem 274 dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou bylo dotčené rozhodnutí přijato bez konzultace či spolupráce s Ukrajinou.

Žaloba podaná dne 28. března 2017 – Abel a další v. Komise

(Věc T-197/17)

(2017/C 151/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Marc Abel (Montreuil, Francie) a 1438 dalších žalobců (zástupce: J. Assous, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- uznal protiprávnost jednání Evropské komise;
- uznal újmu způsobenou žalobcům v důsledku přijetí nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6);

- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit částku 1 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobcům v důsledku přijetí takového nařízení a symbolickou částku 1 eura jako náhradu majetkové újmy;
- vydal vůči Evropské komisi soudní příkaz, aby „konečný faktor shodnosti“ zavedený nařízením (EU) 2016/646 snížila na 1 a upustila od „konečného faktoru shodnosti“ stanoveného na 2,1;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádějí žalobci následující skutečnosti.

1. Žalovaná se dopustila pochybení při přijímání předmětného nařízení v rámci výkonu své pravomoci, kterou na ni přenesly Evropský parlament a Rada nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1), v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. Konkrétně se jedná o:
  - porušení norem primárního i sekundárního unijního práva v oblasti životního prostředí;
  - porušení podpůrných norem práva Společenství, jako jsou obecné zásady zákazu zhoršování dosažené úrovně, obezřetnosti, prevence, působení u zdroje a zásada „znečišťovatel platí“;
  - zneužití procesních pravidel v tom smyslu, že Komise nemohla použít regulativní postup s kontrolou ke změně podstatného prvku nařízení (ES) č. 715/2007;
  - porušení podstatných náležitostí v tom smyslu, že s předmětným nařízením nebyly spojeny demokratické záruky, jaké nabízí řádný legislativní postup spolurozhodování Evropského parlamentu a Rady.
2. Existence skutečné a nepochybné újmy a přímé příčinné souvislosti mezi jednáním Komise a tvrzenou újmou.

Žaloba podaná dne 29. března 2017 – EKETA v. Komise

(Věc T-198/17)

(2017/C 151/60)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že výzva Evropské komise určená výzkumnému středisku EKETA, aby vrátilo částku 38 241,00 eur odpovídající platbě, kterou obdrželo na projekt ACTIBIO, jež je uvedena ve výzvě k úhradě č. 3241615335/29.11.2016, je neopodstatněná ve vztahu k částce 9 353,56 eur;